

Páč bylo ve čtvrtek velehnusně, a předchozí dni dostali pesani do těla, nekonalo se žádný velevenčení, ale vyrazilo se do civilizace. Tali tým mezi starý domečky, my s Rumíčkem a balonkem na louku za domem. Do sněžení začlo pršet a nebylo to nic moc teda. Prošli jsme se s Rumíčkem po okolí a zašli prozkoumat myšodurku. Zamířili dolů k rybníčkům a pak už nahoru na louku. Dostat se dolů byla docela šichta, klouzalo to značně, a dostat se nahoru stálo taky za to. Říkala jsem si, že až páník přivede Tali na výměnu, budu mít o zábavu postaráno. Pro ten moment jsem se ale starala o zábavu já Rumíčkoví. Lítalo se kolem hřiště, hledalo se v mokrým sněhu, čtala jsem dálky. A boty byly durch. Nakonec jsme vyrazili Talitýmu naproti a potkali se za posledním panelákem.

Páníček fásnul Rumíčka, jeho balonek a upozornění, ať mi ho neošidí ☹ a já si vzala Talimůru. K její velký radosti jsem vytáhla z kapsy ragbiče a hned jí ho dala. Byla z ní Blažena a hezky si ho nesla. Snažím se v ní nošení ragbiče podporovat, jednak jí to umožní si ho žouželit v některých pro ní složitých situacích a druhak jí to zaměstná. Stejně jako teď. Procházíme kolem Talibufetu a copato nevidí Talioko?? Dvě půlky chleba!! Vopůůšťěnýýý soou, nebožačky. Trochu si popojedu, jak zatáhne, ale - nechá se napomenout a upozornění na to, že něco někde nechala, má kladno odezvu. Drapne balonek a popojde. Aby jí to nedalo a šla se vrátit pro ty dvě nebožačky vopuštěný ☹. Takže znovu, šup, balonek a.... jdeme :-). Šikovná je holka, šikovná.

Míjíme křoví a pod ním kosa. Tali se napruží a!!!

“Hele Tali, sou Vánoce!”

“???”

“No sou Vánoce, nech ptáčka žít!”

“Ajo! Vánoce, tak jo!”

“A mohla bys je nechat žít i když ty vánoce nebudou?”

“Nevim, naval salám!... možná, uvidim”

Za domem ji nandám náhubek a odepnu vodítko a jde se trénovat a čuchat si. Poslechne a dolů k potůčkům seběhne až na povolení a! Taky na zavolání přiběhne. Takže dostane další povolení, ať si běží dolů. Má zrovna dobrej den, takže spolupráci nebojkotuje a jde nám to tak pěkně, že si zase ani člověk neuvědomuje, jak běží čas. Když to nakonec otočíme domů, zjistím, že Rumíčkotým je stále ještě venku. Fajn, tak si ještě půjdeme potrénovat, že i předníma dveřma se chodí normálně a navolno ale ne za účelem rebélie, bufetění a prchání. Tali jede jako profík. Baví jí to, soustředí se, je pořád se mnou. To jsou vám takový vzácný okamžiky hezký. Pak z okna vykoukne pánik a tak mu řeknu, ať si Tali zavolá.

□ dobrej pohled to byl □ Úplně se jí na pár vteřin zahltil software, protože hledat ho ve výšce prvního patra jí hned úplně nenapadne. Když jí to dokape do mozkovny, vystřelí se do prostoru, jak je jejím zvykem a.... tentokrát nedělám rogallo, páč je Tali na volno. Naopak ona ze sebe málem vyrobí boxera, jak se ve svém svatým nadšením řítí na podestu a zastaví se hlavou až o dveře. Blbka □ .